

hed, som er nødvendig for at udfylde disse Stillinger, maa man lønne dem saaledes, at man virkelig kan finde de kvalificerede Folk til Besættelsen af disse Poster.

Hvad angaar de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Udenrigsminister om, at det vilde være meget vanskeligt at forelægge et Lovforslag inden Foraaret 1921, vil jeg naturligvis bøje mig for de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte, idet den højtærede Minister er bedre i Stand til at dømme om det Forhold end jeg. Men jeg gaar ud fra, at i den Tid, vi gaar ind i, efter at det er vedtaget, hvorledes Europas politiske Kort skal se ud, saa vil det netop blive fra nu af til 1921, at man skal tage disse meget vigtige Bestemmelser, og derfor vil jeg — med al Respekt for Finansudvalgets Medlemmer — anse det for at være mere heldigt, at Rigsdagen saa hurtigt, som det nogenlunde er muligt, faar Afgørelsen af dette meget vigtige Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Nørgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Pressebureau under Udenrigsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1165).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Scavenius): Overfor Forslaget om Oprettelse af et Pressebureau, saaledes som det var forelagt i Folketinget, fremkom der nogle afvigende Opfattelser. Fra Ministeriets Side var det foreslaaet, at Bureauet oprettedes saaledes, at de Kræfter, der vilde blive Brug for indenfor Bureauet, fik fast Ansættelse som Embedsmænd med det samme, idet man

gik ud fra, at det derigennem vilde blive væsentlig lettere at skaffe Bureauet de nødvendige dygtige Kræfter. Imidlertid har der fra anden Side været nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af straks at gaa saa vidt, og der er da mellem Udvalgets Flertal og mig opnaaet Enighed om en Ordning, hvorved alene Bureauets Leder faar denne faste Ansættelse, medens man i nogen Tid ser det an med Hensyn til det Personale, der endvidere vil være at anvende i Bureauet. Fra det konservative Folkepartis Side har man ment, at det hele skulde holdes noget løsere i nogen Tid, idet man nærede principielle Betæneligheder ved, at disse Poster overhovedet besattes med Embedsmænd. Imidlertid er Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu her foreligger, enstemmig vedtaget i Folketinget, og jeg tillader mig at anbefale det til velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Jørgen Pedersen: Det er utvivlsomt rigtigt, hvad der er blevet fremhævet i Folketinget under Behandlingen af dette Forslag, at den Opmærksomhed, som de store udenlandske Blade, Bladene i de store Lande, skænker et lille Land som vort, kun kan ventes at være ringe, og at det vil blive meget lidt, de paagældende Landes Beboere faar at vide om Forholdene i Danmark, dersom de ikke faar andet at vide, end hvad de paagældende Blade selv skaffer sig Underretning om. Det kan derfor sikkert nok have sin Betydning, at vi har et Pressebureau, der kan give de udenlandske Blade saadanne Meddelelser om Forholdene her i Landet, som maa anses for at være til Gavn for os, og at disse Meddelelser bliver korrekte, saa at de kan gøre Nytte. Det er rimeligvis kun de færreste af os i dette Ting, der paa Forhaand har noget Begreb om, hvad Pressebureauet har udrettet i den Henseende under Krigen; men de Meddelelser, som er kommet fra Bureauet, og som er tilflydt Folketingets Udvalg, ses at have gjort det Indtryk paa Udvalget der, at den Virksomhed, der er udfoldet, har været meget nyttig og meget fortjenstfuld, og man har derfor fra alle Sider været enig om, at noget saadant burde fortsættes og udvikles. Hvorvidt et saadant Bureau ogsaa kan have Betydning for den indenlandske Presse, kan maaske være mere tvivlsomt. Jeg ved ikke, hvor meget Bureauet i den Henseende har udrettet under Krigen. Jeg har spurgt Redaktøren af et af de større Provsinsblade,